

anden Behandling. Det gjælder da, om de Betænkkeligheder, som ere fremkomne, kunne fjernes, fjernes enten ved forsat Overveielse og Drøftelse, deels indhrydes, deels med den høitærede Minister, eller ved Endringsforslag, eller om dette ikke lader sig gjøre. Det kan vel være, at der allerede nu i Thinget er dem, som have en bestemt afgjort Mening, være sig for eller imod en Lov i dette Anliggende; men jeg holder mig forvisset om, at der er ikke saa Medlemmer i Thinget, der staae paa det Standpunkt, hoorpaa jeg staaer, idet de mene, at det er for tidligt ved denne Sags første Behandling at komme med saa bestemt og skarpt afsluttende Domme, men at derimod Opgaven maa være at gaae til Sagens omhyggelige og alvorlige Prøvelse for at see, hvorvidt Lovforslaget kan ændres, og hvorledes man derefter tilsidst vil og maa stille sig ligeoverfor det. Der er i denne Sag, idetmindste for mig, endnu ikke lidet Dunkelt; det kan vel være, saaledes som ogsaa den høitærede Minister antydede, at det er Udforsigt, der vel saa meget egner sig til Forklaring i et Udvalg, som til nærmere Dmtale her, idetmindste ved denne første Behandling. Jeg troer saaledes, at vi f. Ex. trænge til nærmere Forklaring om, hvorledes det nu for Tiden hænger sammen, ikke med Ryslinge Menighed — det er fuldkommen rigtigt, naar der af en æret Landsthingsmand (C. Rasmussen) blev gjort Indvendinger mod dette Ords Brug —, men med Nazareth-Menigheden; man kan dog ikke nægte, at dette hele Forhold med den Birkebalske Menighed spiller en saa overordentlig stor Rolle i hele denne Sags Historie, at det er nødvendigt, at det bliver opløst for os, hvorledes denne Menighed for Dieblicket staaer; thi, mine Herrer, der staae vi ved et særdeles vigtigt Punkt i den hele Sag, nemlig Spørgsmaalet om den hele Lovs Nødvendighed i en ganske anden Forstand end den, hvori der hidtil er talt om Lovens Nødvendighed. Vi staae ved det Spørgsmaal: hvilken Myndighed kan Administrationen allerede for Tiden udøve med Hensyn til saadanne Forholds Ordning, dersom den i det enkelte Tilfælde fandt Opfordring til at bruge sin fulde Myndighed, og paa hvilken Maade har Administrationen i dette enkelte Tilfælde

allerede for Tiden brugt sin Myndighed? Der har offentlig, men paa en Maade, hvoraf jeg ikke var istand til med Sikkerhed at udele, hvad der er skeet, været omtalt, at der var truffet visse Bestemmelser, taget visse Forholdsregler med Hensyn til denne Nazareth-Menighed; jeg saae vel, hvis Beretningen ellers var rigtig, at Noget maatte der være skeet, som ikke var uden Betydning, men jeg kunde ikke nøie see, hvad det egentlig var, der var skeet, og gjennem hvilket Ministerium det var skeet. Men det er dog vel ganske klart, at det Spørgsmaal, hvorledes Administrationen for Tiden er stillet ligeoverfor saadanne Forhold, er en factisk Forudsætning, hvorom der maa være nøie Kjendskab tilstede, før man kan spørge, hvad der videre i denne Sag bør gjøres ad Lovgivningsveien. Dernæst mener jeg, at det vel ogsaa, maaskee netop fortrinsviis i et Udvalg, vil kunne blive Gjenstand for Overveielse, hvorledes det forholder sig med den iøvrigt paaberaabte store Trang, som skulde kunne afhjælpes ved denne Lov. Den høitærværdige Minister veg tilbage for her i Thinget at forklare, hvad han ellers i denne Henseende maaskee kunde have haft at meddele; jeg kan ganske sympathisere med de Grunde, han anførte derfor, men det ærede Medlem, som sidder paa den anden Side af Gangen (Hæle), maa tillade mig at sige, at nogen saadan Trang, som kræver nye Lovforanstaltninger, sandelig ikke er beviist derved, at det ærede Medlem finder sig opfordret til at skrive et Lovforslag. Var en Trang til nye Love afgjørende beviist derved, at et Medlem føler sig opfordret til at skrive et Lovforslag, ja, saa frygter jeg, at Trangen til nye Love her som andre Steder maatte siges at være umættelig. Jeg troer altsaa, at dette saakaldte Betimeligheds-spørgsmaals Forudsætninger, baad ebe juridiske og de factiske, egne sig til en omhyggelig Prøvelse. — Men der er et andet Betimeligheds-spørgsmaal, om jeg saa maa sige, et mere omfattende Betimeligheds-spørgsmaal, som møder i denne Sag. Og det er ikke et vilkaarligt grebet Betimeligheds-spørgsmaal, men det er det Betimeligheds-spørgsmaal, som den høitærværdige Minister selv gjentagne Gange har stillet i Spidsen for de forklarende Udtalelser, hvormed han har ledtaget Lovforslaget og sin Begjæring om en Bevilling til en Kirkecom-